

Výlet osmé třídy do kraje Karla Hynka Máchy očima třídní učitelky

aneb Hynku, Amosi, Jarmilo!

Jak každý člověk alespoň mlhavě tuší, být učitelem je někdy pěkně těžké. Říká se, že učitel je stále jednou nohou v kriminále. A to platí zejména na školním výletě.

Přišli všichni? Mají s sebou to podstatné? Nevadí ostatním cestujícím, že zpívají z plna hrdla na celý vlak? Šplhat se na Bezděz v takovém horku je přímo sebevražda, honem vymyslet náhradní plán, samozřejmě alespoň trochu kulturní.

Hlídám své stádečko dvaceti dospívajících a snažím se příliš nezabloudit. Počítám hlavy nad hladinou krásného Máchova jezera. Fotím hlavu vykukující z písku. Odháním neodbytnou labuť loudilku. Máchám si nohy v Mácháči a sleduji čas, abychom stihli loď Hynek. Využívám čekání na loď Hynek, abych přečetla kus Máje a alespoň trochu přiblížila těm, kteří o to pranic nestojí, krásu romantické poezie. Ještěže jsme na to dvě a kolegyňka Eva nádherně recituje tu archaickou češtinu.

Je náročné být učitelkou, ale všechno to starání, aby vše klaplo, aby se nikdo nezranil, neztratil, neskončil v jiné chatce, neutopil, končí v okamžiku, kdy vystoupíme na nádraží v Malých Svatoňovicích, hledíme si do opálených obličejů stmelení v jeden celek a vzdychneme si: „To se nám ten výlet pěkně vydařil!“

Mgr. Jarmila Janýrová